

روابط روسیه و طالبان، نگرانی افغان ها و امریکا

نویسنده: جاش اسمیت/ مترجم: جانعلی شکرعلیزاده

اخیر بدست آمده نشان دهنده آن است که بازگراگان منطقه نقش های بزرگتری را بازی می کنند. یک مقام امنیتی افغان گفت اگر روسیه به طالبان موافقت کند، ضد طیاره بدهد آن وقت شیوه بازی جنگ تغییر می کند و صلح به فراموشی سپرده می شود. به گفته مقامات افغان و امریکا، نمایندگان روسیه در دولت گفته اند که نیروهای امریکایی با پشتیبانی حملات هوایی شان برای جلوگیری از رشد داعش در افغانستان چندان کاری نکردند.

شبه نظامیان افراطی به شبکه های رادیکال خاورمیانه وفادارتر هستند آنها که در حال حاضر مناطق در اطراف مرز را در اختیار دارند نه تنها با نیروهای افغان و سربازان خارجی می جنگند؛ بلکه با طالبان هم در جنگند آنها برای بدست آوردن مناطق بیشتر، جذب افراد بیشتر و تاثیر گذاری تلاش می کنند. مقامات طالبان اینکه روابط میان طالبان با روسیه دلیل مبارزه با داعش است را رد می کند. یکی از فرماندهان طالب می گوید در اوایل سال ۲۰۰۸ که روسیه از ما حمایت می کرد داعشی وجود نداشت در هیچ جای دنیا، تنها هدف آنها تقویت ما در مقابل امریکا و متحدانش بود.

ذبیح الله مجاهد سخنگوی طالبان در آن زمان گفت داعش وجود ندارد. نیکلسون می گوید صحبت از داعش سرویوشی برای توجیه طرح های روسیه در افغانستان است. نیکلسون اضافه کرد روایت روسیه اینطور است که وانمود می کند که طالبان با داعش می جنگند نه با دولت افغانستان و این حمایت از طالبان را توجیه می کند. این حقیقت ماجرا نیست، روسیه به وضوح قصد مشروعیت دادن به طالبان را دارد، از این طریق می خواهد تلاش های دولت افغانستان و ناتو را تضعیف و طرف های متخاصم را تقویت نماید.

خواهد رفت او علاقه نشان داده است که روابط روسیه و امریکا بهبود یابد، آینده روابط روسیه و امریکا تغییر خواهد کرد. طبق گزارش های رسیده از منابع دولت افغانستان و طالبان، نمایندگان شورشیان طالب و مقامات روسیه چندین بار دیدار هایی با هم داشتند. جنگل باغ فرمانده رییس پولیس کندز گفت این دیدارها شامل سفر والی نام نهاد طالبان نظامیان افغان هلیکوپتر کمک کرده است و موافقت کرده است که موارد مورد ضرورت ایتلاف از طریق روسیه بدست امریکا و متحدانش برسد؛ اما از نحوه عملکرد امریکا و ناتو در افغانستان انتقاد کرده است. بیشتر همکاری های روسیه با امریکا و غرب بدلیل اختلافاتی که بین روسیه و غرب بر مسایل سوریه و اکراین وجود آمده است تا دیده گرفته می شود. دونالد ترامپ در ماه جنوری به کاخ سفید

کرده که روسیه علاقه مند به مذاکرات صلح در افغانستان است. ضرورت است با تمام طرف های درگیر به شمول طالبان تماس داشته باشیم. سفارت روسیه در کابل کنفرانس مطبوعاتی بحث در باره روابط بین افغانستان و روسیه را روز پنجشنبه برگزار می کند این در حالی است که پارلمان افغانستان خواهان بررسی و تحقیقات در باره رابطه روسیه با طالبان شده است. افغانستان مدت ها محنه رقابت و مداخلات بین المللی بوده است، بازی بزرگ قرن ۱۹ بین روسیه و بریتانیا و ارسال پول و سلاح توسط امریکا به پاکستان برای شورشیان افغان در مقابل شوروی سابق در سال های ۱۹۸۰ نمونه است. خانم ماریا زاخارواو گفت ما بارها تکرار کردیم که هیچ گفتگوی محرمانه ای با طالبان نداشته ایم و هیچ کمکی به آنها نکرده ایم. خانم ماریا زاخارواو اضافه

مقامات افغان و امریکا از عمیقتر شدن روابط روسیه و گروه جنگجویان طالبان به شدت نگرانند، آنها تصور می کنند که روسیه و جنگجویان طالبان در پی سقوط دولت کابل که در وضعیت امنیتی شکننده ای قرار دارد هستند. روابط بین آنها وضعیت را پیچیده تر می سازد. روسیه کمک به شورشیان، که مناطق زیادی را تحت کنترل گرفته و موجب تلفات سنگینی شده است را انکار می کند، می گوید آنها تماس های محدودی دارد آن هم به هدف به میز مذاکره کشاندن طالبان برای صلح هست. مقامات کابل می گوید تماس های روسیه با طالبان افغانستان بیشتر سیاسی است. اما نشست های اخیر فرماندهان طالبان و مقامات روسیه که در مسکو و تاجیکستان انجام شده است مقامات دفاعی و اطلاعاتی افغان را نگران ساخته و این تماس ها منجر به حمایت مستقیم مالی و نظامی طالبان گرد. جنرال جان نیکلسون از فرماندهان ارشد امریکا در افغانستان به تبلیغ مسایل منطقه یادآوری کرده است که مقامات امنیتی افغان نیز حمایت روسیه از طالبان را بازی جدید خطرناک نامند. او به خبرنگاران حاضر در کنفرانسی که هفته گذشته در واشنگتن برگزار شد گفت روسیه، ایران و پاکستان در جرگه کشورهای بدخواهان افغانستان پیوسته است، مسکو کوشش دارد به طالبان مشروعیت قانونی بدهد. سخنگوی وزارت امور خارجه روسیه خانم ماریا زاخارواو در یک جلسه مطبوعاتی در مسکو روز چهارشنبه گفته های نیکلسون را رد کرد و گفت سخنان نادرست و بی ربطی بوده است. خانم ماریا زاخارواو گفت ما بارها تکرار کردیم که هیچ گفتگوی محرمانه ای با طالبان نداشته ایم و هیچ کمکی به آنها نکرده ایم. خانم ماریا زاخارواو اضافه

افغانستان و روابط چند پهلوئی کشورهای منطقه با طالبان

رضا احسانی

و تاکید طالبان بر دوام جنگ های مسلحانه، دولت ناچار شد سیاست خود را تغییر داده و آن دسته از طالبان که با دولت افغانستان می جنگند و بر مردم عادی رحم نمی کنند، جزو دشمنان وطن و مردم بدانند. آن نظر مردم این موضع گیری نیز کافی نیست؛ زیرا سبب می شود که طالبان به دو دسته تقسیم و بد تقسیم و دشواری تفکیک میان این دو طیف، راه را برای هر نوع عمل ضد مردمی در برابر این گروه باز می گذارد.

از سوی دیگر حکومت افغانستان با برخی همسایگان مشکل سیاسی و جغرافیایی دارند و حکومت تا هنوز تلاش کرده این اختلافات را نادیده گرفته و روابط خود را با این کشورها علیرغم اختلافات موجود، مستحکم تر سازد. حکومت انتظار دارد که کشورهای همسایه نیز در شرایط فعلی از طرح مسایل اختلافی صرف نظر کرده و به جای آن بر حمایت از دولت افغانستان تاکید ورزند و استقلال و تمامیت ارضی افغانستان را به رسمیت بشناسند؛ اما از نظر همسایگان شرایط فعلی مناسبترین زمان برای گفتگو و مذاکره در باره حل مذاکره با دولت را به شدت رد می کردند و حکومت را دست نشانده خارجی و فاقد اراده مستقل می دانستند.

نیابود. حکومت، طالبان را به صلح و گفتگوی مستقیم و رویاروی دعوت می کرد؛ اما طالبان در برابر این دعوت حملات انتحاری راه اندازی می کردند. مذاکره با دولت را به شدت رد می کردند و حکومت را دست نشانده خارجی و فاقد اراده مستقل می دانستند.

جالب بود که حتی ترور شخصیت های مهم سیاسی از سوی این گروه نیز کمترین تأثیری را در خط مشی سیاسی حکومت به وجود نمی آورد. هر قدر آنها بیشتر می کشند، حکومت جدی تر و محکمتر به پروسه صلح می چسبید. به این صورت ده سال تمام گذشت. نه مردم افغانستان به صلح رسیدند و نه تغییری در موضع

گیری طالبان به وجود آمد و نه پروسه های ملی به گونه مؤثر و عادلانه به پیش رفت. این دوره بدون کمترین دستاورد از بین رفت و از فرصت های ملی به گونه درست استفاده صورت نگرفت.

در دوره حکومت وحدت ملی انتظار مردم افغانستان این بود که حکومت یک سیاست واضح و شفاف در برابر طالبان اتخاذ بکنند و از گروه طالبان تعریف مشخصی داشته باشد، که آیا طالبان دشمن است یا برادران ناراضی؟ حکومت وحدت ملی نیز در ابتدا مشی مسالمت جویانه در قبال طالبان اتخاذ کرد و رییس جمهور از طالبان به عنوان مخالفان سیاسی حکومت نام برد. البته این تعبیر از طالبان با واکنش های تند در داخل کشور مواجه شد و مردم آن نوعی تلاش برای مشروعیت بخشیدن به گروه طالبان قلمداد کردند. ولی پس از شدت درگیری ها در کشور

داده بود. در این دوره تمام پروژه ها به سمت مناطق نا امن سوق داده می شد. عملیات های گسترده نظامی علیه طالبان در هلمند و جاهای دیگر متوقف شد. حملات هوایی و عملیات های شیبانه بر مخفیگاه های دشمن ممنوع اعلام شد.

حکومت از اهرم کشتار افراد ملکی بیشترین تبلیغات را به نفع دشمن انجام داد و نیروهای خارجی را بابت عملیات های شان بر مواضع طالبان تحت فشار قرار می داد. دستگاه حکومتی در این دوره به وضوح به یک جبهه مدافع منافع طالبان در افغانستان بدل شده بود. طالبان از نظر سیاسی نه دشمن و نه یک گروه افراطی گرا و تروریست؛ بلکه به عنوان برادران ناراضی مورد لطف و تفقد همیشگی قرار می گرفت، حتی گفته می شد که طی این سال ها بر افراد طالبان ستم روا داشته شده و حکومت باید از طالبان عذر خواهی کند و برای جبران این نادیده گرفتن ها آنها را فوق العاده در بست های مهم دولتی جا بدهد.

چنانچه رسانه ها و کارشناسان و جامعه مدنی در این باره واکنش شدید نشان نمی دادند، بعید نبود که حکومت رسماً از طالبان معذرت می خواست و آنگاه به پنهان جبران این نادیده انگاری ها مردم افغانستان سال ها باید به گروه طالبان تاوان پس می دادند. سیاست های جاری حکومت گذشته بر دادن امتیاز برای طالبان استوار بود. حکومت حاضر بود با هر بهانه ای به طالبان امتیاز بدهد؛ ولی در برابر این همه امتیازات هیچ چیزی به دست

روابط کشورها با گروه های هراس افکن و از جمله طالبان ابعاد پیچیده تری به خود گرفته است. در دو سال گذشته گروه طالبان، شدیدترین، خشن ترین و طولانی ترین جنگ ها را علیه حکومت افغانستان سازماندهی کرد و تا سقوط برخی ولسوالی ها و ولایت ها هم پیش رفت. در هر دو سال ولایت کندز به تصرف نیروهای طالبان درآمد و مراکز بعضی ولایت های دیگر در معرض تهدید جدی قرار گرفت. در دو سال گذشته نیروهای امنیتی بیشترین تلفات را داشته اند و تلفات افراد ملکی نیز به بالاترین حد خود رسید.

این قدرت را طالبان از کجا به دست آوردند؟ آیا مردم افغانستان به سمت گروه طالبان گرایش پیدا کردند؟ آیا حمایت مالی و تسلیحاتی کشورهای خارجی از طالبان بیشتر شده است؟ یا به میزان مختلف هردوی این عامل در قدرت نظامی طالبان دخیل بوده است؟ اگرچه می توان در این زمینه از عوامل متعدد نام برد؛ اما در کل دو عامل در تقویت گروه های هراس افکن و از جمله طالبان نقش عمده به عهده داشته است:

۱- ضعف اراده و انگیزه کافی حکومت برای مبارزه با طالبان
۲- مناسبات نا پایدار و تعریف نشده ای سیاسی با کشورهای خارجی
حکومت هیچگاه اراده جنگ و مبارزه جدی با طالبان نداشته است. گروه طالبان در ده سال اخیر به گونه ای حکومت افغانستان را فریب داده و آنها را در چاله های عواطف قومی و تباری گیر انداخته است و از این طریق بیشترین و بهترین استفاده را برده است. طالبان هم از پروسه صلح و هم از پروژه های بازسازی و نوسازی کشور تاکنون بیشترین بهره را نصیب شده اند. میلیون ها دالر از بابت اجرای پروژه های بازسازی و حمل و نقل، به جیب طالبان رفته است. هزاران نفر از افراد طالبان از زندان های کشور آزاد شده اند که در میان آنها فرماندهان مهم طالبان نیز بوده اند. طالبان با شگردهای مختلف توانستند افراد مؤثر در درون حکومت را راضی کنند که مقامات سابق طالبان را از زندان گوانتانامو آزاد کرده و در راستای حذف نام رهبران طالبان از لیست سیاه سازمان ملل متحد و امریکا تلاش کنند. در دور دوم حکومت حامد کرزی مردم افغانستان تنها با یک چیز آشنایی داشتند و آن مسأله صلح با طالبان بود. این مسأله چنان برجسته شده بود که دیگر همه چیز را تحت الشعاع قرار

روزنامه افغانستان ما از همه دانشمندان و نویسندگان دعوت به همکاری می نماید. هیئت تحریر در ویرایش مطالب دست باز دارد. مقالات وارده بازگردانده نمی شود. مسئولیت مقالات به عهده نویسندگان آنها است و تنها سر مقاله یانگر دیدگاه روزنامه افغانستان میباشد.

بنیان گذار: دکتر حسین یاسا
مدیر مسول: محمد رضا هویدا
سرمدیر: حفیظ الله زکی
کاریکاتورست: خالق علی زاده

دیزاین: علی اصغر زاهدی، مصطفی جعفری
مسئول وب سایت: غلام عباس اصلان

آدرس: کابل، شهرک امید سبز، فاز چهار، کوچه ششم، خانه نمبر ۱۳۷-۱۲

www.dailyafghanistan.com
Email: thedailyafghanistan@yahoo.com

افغانستان ما
The Daily Afghanistan Ma

روزنامه
افغانستان ما
The Daily Afghanistan Ma

Outlook
AFGHANISTAN
The Leading Independent Magazine